

det herovre i langt højere Grad er Persontrafikken og Forbindelserne med Udlandet, der maa betragtes som det bestemte Hovedhensyn. Saavidt mig bekendt, har der aldrig været udtalt nogen væsentlig Uvilfredshed med, at der er en særlig Forvaltning, som har sit Sæde i Aarhus, at der er en særlig Trafikchef og en særlig Banefulfører. Jeg tror tværtimod, at man har været og er glad ved at have en saadan særlig Administration herovre, som atter refererer til Generaldirektoratet. Nu siger Udvalgets Flertal, at det kan gaa lige saa godt, naar alle Sager komme ind til København, at der er ikke længere Behov for et Telegram til København end til Aarhus. Men det er ikke alle Afgørelser, der kunne træffes ad Telegrafens Vej eller ved Breve; ogsaa personlige Henvendelser kunne være ønskelige. Det er efter min Mening overmaade spage Grunde, der i Betænkningen anføres for at godtgøre, at en saadan særlig Forvaltning med Sæde histovre skulde være overflødig. Der er sagt, at der nok er gjort Fordring paa, at man skulde staa i særlig Rapport til denne Forvaltning, men at en saadan Fordring er aldeles unyttig. Jeg finder ikke, at det er Tilfældet, og jeg forlanger bestemte Grunde til Afstrættelse af min Haastand om, at en særlig Forvaltning bør bibeholdes, og at den kan føre et langt hurtigere Tilsyn end Administrationen herovre. Saa er der sagt, at Afgørelserne i de enkelte Tilfælde og de Henvendelser, der skulle finde Sted til den underordnede Administration, kunne henvises til Trafikinspektorerne, dem kunde man give en større Myndighed. Det forekommer mig dog ikke, at det er tilstrækkeligt; thi saa skal der mellem Trafikinspektorerne finde en Udveksling Sted af Fordringer og Meninger, som atter tager Tid, og som i Stedet for at lette Administrationen efter min Mening vil vanskeliggøre den og danne ny Omvøb for Administrationerne, som man netop har ønsket at undgaa. Jeg fastholder derfor, at man bør bevare den Linieforvaltning, der nu finder Sted, og at man frem for alt maa søge at decentralisere i den Retning frem for at sammendræge Administrationen her i København. Jeg tror, at man paa dette Punkt kun vil opnaa en større Ophobning her af Embedsmænd, som man netop har villet søge at undgaa. Det er ogsaa i Betænkningen antydet, at man kunde være tilbøjelig til at ansætte en særlig Trafikinspektør i Aarhus. Man har fundet det rimeligt, at der vilde fremkomme Fordringer om en saadan, og man kunde da, staar der i Betænkningen, mulig give denne Trafikinspektør en mere

udvidet Myndighed. Men naar man vil give en saadan eventuel Trafikinspektør, bøndende i Sylland, en mere udvidet Myndighed, kommer man jo netop under en anden Betegnelse akkurat til det samme, som man nu har, nemlig en virkelig Trafikchef herovre, og det eneste, jeg kan se, at man da sparer, er mulig nogen Gage, idet man maaste ikke vil give denne ny Trafikinspektør med den udvidede Myndighed en saa høj Gage, som man vil give den ene Trafikchef, som man vil have i Stedet for de to. Der er ogsaa et Hensyn, som gør, at man efter min Mening bør fastholde en Administration i Aarhus, og det er Hensynet til den udvidede Trafik over Kallundborg, som man har ønsket; thi saa vist som det er, at man arbejder hen til at faa en mere gennemgaaende Trafik ogsaa ad denne Linie i Retning ad Gedser og dermed videre til Udlandet, saa vist er det ogsaa, at en sliq Udvidelse, naar den først kommer i Stand, vil nødvendiggøre en fuldstændiggørelse af Jærnbaneanettet, og det vil nødvendiggøre et forøget Arbejde ledet deroverfra og et forøget Tilsyn. Jeg mener derfor, at det vil være i Syllands Interesse, at man saa vidt muligt bibeholder den nuværende Ordning og suarede styrker og udvider den Myndighed, der er givet Forvaltningen i Sylland. Deraf er der ogsaa givet en Antydning i en Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Udvalget, som findes i Bilagene, idet det deri er udtalt, at man er betænkt paa at forlene Administrationen og Linieforvaltningen i Aarhus med en udvidet og større Myndighed og derved give den et større Raaderum.

Jeg skal endnu udtale, at naar Jærnbaneraadet er bragt paa Dmtale, strider det mod de Erfaringer, jeg har gjort, at Jærnbaneraadet hidtil skulde have vist sig at være en overflødig Institution. Det ligger jo ogsaa nær, at naar Jærnbaneadministrationen endnu ikke er inddragen under Rigsdagen, maa der være et Sted, hvor man kan frembære sine Klager og sine Ønsker, naar man ikke vil gaa til en direkte ensidig Henvendelse, men ønsker Sagen flersidig overvejet fra de forskellige Interessers Standpunkt her i Landet. Efter de Erfaringer, jeg har gjort, ere ogsaa de Ønsker, der ere blevne rettede til Jærnbaneraadet, være sig med Hensyn til Køreplaner eller med Hensyn til Takster og deslige, stadig blevne drøftede der paa tilfredsstillende Maade. Skønt jeg ikke her kan tale ifølge egen Erfaring, da jeg ikke har Sæde i Jærnbaneraadet, tror jeg at kunne sige, at ikke alene er dette Tilfældet, men det har ogsaa ført til det Resultat, at de Ønsker, der have været fremsatte, ere blevne